

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2To/45/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1315010653
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Marcela Kosová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1315010653.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Marcely Kosovej a členov senátu JUDr. Michala Valenta a JUDr. Petra Štífta v trestnej veci obžalovaného B. X., stíhaného pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/193/2015 zo dňa 15.2.2018, na verejnom zasadnutí konanom v Bratislave dňa 28.6.2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie Okresnej prokuratúry Bratislava III z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/193/2015 zo dňa 15.2.2018 bol obžalovaný B. X. podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku („Tr.por.“) z dôvodu, že nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava III sp.zn. 3Pv 438/13 zo dňa 30.7.2015, pre zločin lúpeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona („Tr.zák.“) k § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. na skutkovom základe, že v presne nezistenom čase okolo 13.35 hod. približne do 14.00 hod. dňa 20.12.2012 v obci Kráľová pri Senci, vošiel do vnútra pobočky Slovenskej pošty a.s., oblečený v maskáčovom odeve s bledou kuklou na tvári, pristúpil k priehradke, namieril krátkou guľovou zbraňou striebornej farby na pracovníčku pošty Y. O., ktorú so slovami „toto je prepád, daj peniaze“ vyzval, aby mu vydala peniaze, na čo pracovníčka pošty ušla do zázemia pošty zapnúť poplašné zariadenie, na čo po chvíli obžalovaný z priestoru pošty vybehol a nasadol do stojaceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia sedan bielej farby, EČV: X vodičom ktorého bol Y. N., ktorému zakričal, aby rýchlo odišiel preč, na čo Y. N. s autom z miesta rýchlo odišiel.

Proti rozsudku v lehote ustanovenej v § 309 ods. 1 Tr.por. podala odvolanie Okresná prokuratúra Bratislava III ihneď po vyhlásení rozhodnutia na hlavnom pojednávaní priamo do zápisnice, ktoré zdôvodnila písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 26.3.2018 nasledovným spôsobom: „V súvislosti s oslobodzujúcim rozsudkom prvostupňového súdu si dovoľujem vyjadriť svoj názor, že tento sa dostatočne nevysporiadal so všetkými okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie v predmetnej trestnej veci, iba jednostranne vyhodnotil dôkazy svedčiace v prospech obžalovaného, pričom k dôkazom svedčiacim v jeho neprospech neprihliadol, resp. tieto dôkazy bezdôvodne vyhodnotil ako nedôveryhodné, účelové a tendenčné.“

V tejto súvislosti poukazujem v prvom rade na výpoveď svedka Y. N., z ktorého výpovede na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 vyplýva, že deň 20.12.2012 strávil od rána s obžalovaným B. X.. Pred obedom toho dňa sa rozhodli, že pôjdu k spoločnému známemu, aby si zadovážili omamné a psychotropné látky za peniaze, ktoré mal vyčlenené z poisťky na auto, pričom obžalovaný mu povedal, že peniaze môžu minúť, lebo má vyhladnuté miesto, kde sa nachádzajú nejaké káble a železný šrot a týmto spôsobom môžu získať peniaze naspäť. Na toto miesto pri Kráľovej pri Senci prišli, avšak odtiaľ

ich vyhodili. Následne si obžalovaný spomenul, že má v aute výherné žreby s čiastkou asi 27 eur, tak išli na poštu v Kráľovej pri Senci, že ich zamenia. Pošta však bola v tom čase zavretá, pričom otvárali približne o 13.00 h. Zatiaľ odparkovali auto na mieste bývalého termálneho kúpaliska v Kráľovej pri Senci a po hodine sa opäť vrátili k pošte. Žreby dal obžalovanému B. X. do ruky, aby ich išiel zameniť na poštu, on zatiaľ parkoval pred poštou. Obž. B. X. išiel dnu na poštu, zdržal sa tam nejakú dobu, možno niekoľko sekúnd, zrazu vybehol von, pričom N. počul krik. Pavol X. nasadol do auta so slovami „padáme odtiaľto“. Svedok N. tak ostal v šoku, naštartoval auto a odišli preč. Nevedel, čo sa vnútri pošty stalo, prečo B. X. vybehol z pošty a aký bol problém. Po ceste domov mu obžalovaný B. X. povedal, že „tú starú som odsotil a od tej druhej som pýtal peniaze“. Svedok N. ďalej uviedol, že jeho družka telefonovala obžalovanému na telefón, že čo vyviedli a čo sa stalo, nakoľko bola hlásená lúpež na pošte v Kráľovej pri Senci. Družka uviedla, že jej volala N. sestra s tým, že sa stala lúpež v Kráľovej pri Senci a to autom, ktorého majiteľom je N. sestra. Svedok N. uviedol, že hneď si myslel, že je zle, že čoskoro príde polícia a preto sa snažil udržať pri sebe Pavla X., nakoľko on chcel stále vystúpiť v Zlatých Klasoch. Keď prišli k družke, zaparkoval auto na dvor a prešiel oproti k susedovi p. I., pričom obžalovaný B. X. zatiaľ „zdúchol“. Následne do piatich minút prišla polícia k jeho družke a zobrali ho na oddelenie do Senca, pričom uviedol, že od začiatku s políciou spolupracoval, povedal im, čo a ako sa stalo, pričom ešte svojej družke stihol povedať, aby nič nehovorila, že on to všetko vybaví, aby nebolo ešte horšie ako bolo. Svedok N. tiež uviedol, že aj pred, aj po incidente, bol spolu s obžalovaným B. X. na dvore u p. I., boli aj u neho a aj u N. družky. Svedok uviedol, že mal oblečené normálne veci, zrejme montérky a obžalovaný B. X. mal na sebe oblečené maskáče.

Z výpovede svedka X. I. (ktorého výpoveď z prípravného konania bola so súhlasom procesných strán prečítaná), ktorý je susedom Y. N., vyplynulo, že dňa 20.12.2012 v čase okolo 14.20 h až 14.30 h prišiel za ním do garáže Y. N., ktorý mu povedal, že idú opravovať jeho auto. N. následne vošiel motorovým vozidlom značky Mercedes do svojho dvora nad montážnu jamu. Svedok I. si všimol, že u N. na dvore sa v tom čase nachádzal „Q.“, s ktorým sa rozprával o pracovných topánkach, ktoré mal vtedy obuté. Svedok sa spýtal Q., že odkiaľ ich má, a ten mu odpovedal, či ich chce za 30 eur, na čo mu svedok I. odpovedal, že nie. Svedok I. bol s N. v montážnej jame, pričom keď z nej vyšli, tak Q. na dvore nebol. Uviedol, že Q. bol na dvore u N. asi 5 minút, pričom predtým tam bol tiež, ale nevie ako dlho. Videl ako Q. nasadá do Favorita, asi červenej farby, s ktorým odišiel do dediny. Svedok I. uviedol, že N. mal oblečené ako zvyčajne montérky, a to modrosivej alebo modročiernej farby, ale tou farbou si nie je istý, oblečenú mal zimnú mikinu s kapucňou, ani svetlej ani tmavej farby, mikina mala zvisle tenké pruhy. Svedok I. vo svojom výsluchu tiež uviedol, že Q. zvykne chodiť oblečený v maskáčoch zelenohnedej farby ako majú vojaci, pričom na 90 percent tvrdí, že aj dňa 20.12.2012 bol tak oblečený, pretože ak by bol oblečený inak, tak by túto zmenu oblečenia okamžite zaregistroval, ale nič také sa nestalo.

Ďalej poukazujem na výpoveď svedkyne W. I., z ktorej výpovede na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 vyplynulo, že dňa 20.12.2012 videla svojho manžela ako odchádza autom spred dvora, videla tam aj obžalovaného B. X. ako aj Y. N.. Uviedla, že B. X. tam bol aj ráno aj poobede.

Rovnako z výpovede svedkyne Q. K. uskutočnenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 vyplynulo, že dňa 20.12.2012 v čase približne o 8.00 h išla s Y. N. a s dcérou do školy a potom išli pre obžalovaného B. X., potom sa vrátili domov. Obžalovaný B. X. s Y. N. robili niečo na dvore, kde boli asi 2-3 hodiny a potom jej povedali, že niekam idú, pričom sa vrátili niekedy poobede. Potom išla motorovým vozidlom značky Škoda Octavia, bielej farby s evidenčným číslom Dunajskej Stredy, do Zlatých Klasov k lekáre. Následne prišla polícia aj s Y. N., ktorá jej oznámila, čo sa stalo. Ďalej uviedla, že Y. N. mal oblečené montérky.

Z výpovede svedka X. X. uskutočnenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 ku skutku vyplýva, že v tom čase išiel spoločne s W. B. na poštu, pričom z bočnej uličky „vybehol“ vozidlo značky Škoda Octavia, bielej farby. Následne došli na poštu, pričom on ostal v aute a W. B. išiel do vnútra na poštu. Následne W. B. vyšiel von, s tým že niekto prepadol poštu. K predmetnému vozidlu značky Škoda Octavia uviedol, že v ňom sedeli dve osoby, pričom jedna mala na sebe oblečené maskáče, a to osoba po pravej strane idúcej Octávie.

Z výpovede svedkyne Y. O. uskutočnenej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 vyplynulo, že dňa 20.12.2012 pracovala na pošte, vychádzala zo zadných priestorov pošty, kde na poštu prišla osoba, ktorá povedala „Toto je prepad, daj peniaze!“, na čo sa svedkyňa O. otočila späť a stlačila výstražné

tlačidlo na oznámenie mimoriadnej udalosti. Páchateľ mal oblečenú kuklu na hlave a maskáčové oblečenie, v ruke mal strelnú zbraň, striebornej farby. Na pošte sa nachádzala ešte jedna zákazníčka, pričom počula ako sa táto zákazníčka hádala s páchatelom o tom, že mu nič nedá, na čo páchatel z miesta činu ušiel. Následne sa svedkyňa O. išla pozrieť k oknu a videla odchádzať vozidlo, asi značky Škoda Octávia bielej alebo striebornej farby.

Vzhľadom na vyššie uvedenú výpoveď svedka Y. N., ktorou je obžalovaný B. X. priamo usvedčovaný zo spáchania skutku, ako aj výpovede svedkov X. I., W. I., Q. K., X. X., ktorými je obžalovaný nepriamo usvedčovaný zo spáchania skutku, možno vo vzájomnej súvislosti konštatovať, že v predmetnej veci je dostatočne preukázané, že obžalovaný B. X. predmetný skutok spáchal.

Svedkovia X. I., W. I. a Q. K. zhodne vypovedali, že v deň skutku bol obžalovaný B. X. s Y. N., ktoré výpovede svedkov v podstatných okolnostiach vzájomne korešpondujú, pričom neboli preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by znížovali ich vierohodnosť. S konštatovaním súdu, že výpovede svedkov I., I. a K. vyhodnotil ako nedôveryhodné, v snahe podporiť výpoveď svedka N., sa nestotožňujem, pričom zastávam názor, že vyhlásenie o nedôveryhodnosti vyššie uvedených výpovedí popísanej v oslobodzujúcom rozsudku súdu, nie je podporené žiadnou relevantnou skutočnosťou.

Pokiaľ súd v rozsudku konštatuje, že samotná svedkyňa K. pred súdom uviedla, že si nespomína presne, ale myslí, že pán N. jej povedal, aby to radšej pred políciou ani nespomínala, čo urobila na priamu žiadosť N., vniesla do svojej výpovede takú pochybnosť, že o vierohodnosti a pravdivosti jej výpovede nemožno hovoriť, uvádzam, že výpoveď svedkyne K. je potrebné vnímať z hľadiska jej celkového kontextu, a nielen účelovo v snahe podporiť úvahu súdu o nedôveryhodnosti výpovede svedkyne.

Sám svedok N. vo svojej výpovedi uviedol, že „...ešte som aj stihol svojej družke povedať, že nech nič nehovorí, že ja to všetko vybavím, aby nebolo ešte horšie ako bolo...“, t. j. v obave o to, aby sa posúdenie veci nezhoršilo, povedal svedkyňi K. (družke), aby nič nevravela, že on to vybaví. Uvedené preto nemožno vnímať ako snahu N. ovplyvňovať výpoveď svedkyne K. a už vôbec nie ako skutočnosť, ktorá znižuje dôveryhodnosť jej výpovede.

V tejto súvislosti považujem za potrebné poukázať aj na výpovede X. I. a W. I., ktorých výpovedí v predmetnej časti plne korešponduje s výpoveďou Q. K.. Svedkovia zhodne uviedli, že v inkriminovaný deň bol obžalovaný B. X. s Y. N.. Navyše treba podotknúť, že X. I. a W. I. nie sú v žiadnom blízkom vzťahu k Y. N. a teda o účelovosti a tendenčnosti ich výpovede nemožno uvažovať. Bez preukázania konkrétnych skutočností preto nie je dôvodné vyvodzovať záver, že ich výpoveď je nedôveryhodná, pričom je nutné poznamenať, že žiadne skutočnosti, ktoré by vytvárali pochybnosť o dôveryhodnosti ich výpovede preukázané neboli.

Nakoľko nebol zistený akýkoľvek racionálny dôvod, ktorý by svedkov primäl k učeniu klamnej výpovede v úmysle uškodiť obžalovanému s cieľom podporiť výpoveď svedka N., možno považovať za nepravdepodobné, že by vypovedali nepravdivo.

S úvahou súdu o tom, že svedok X. I. o podstatných okolnostiach prípadu zrejme nehovoril pravdu, čo súd usúdil z jeho výpovede v prípravnom konaní, kde popisoval priebeh prehrávania kamerového záznamu a že svedok N. pritom vo svojej žiadnej výpovedi červený favorit nikdy nespomínal, pričom poukázal najmä na nelogickosť časti výpovede svedka o čase uvedenom na kamerových záznamoch a o tom, že svedok pred touto výpoveďou nespomínal červený favorit, sa nestotožňujem. Vyhodnotenie výpovede svedka ako nedôveryhodnej pre svoju nelogickosť, v časti, ktorá pre posúdenie spáchania skutku nie je natoľko významná, považujem za nedôvodné.

V tejto súvislosti podotýkam, že okolnosť týkajúca sa červeného favorita, resp. vozidla značky Škoda Favorit červenej farby, o ktorej svedok X. I. vypovedal, na posúdenie predmetného skutku nemá zásadný vplyv. Skutok sa totiž odohral v inom čase, na inom mieste a s iným vozidlom. Okolnosť týkajúca sa vozidla značky Škoda Favorit červenej farby nemá pre zistenie skutkového stavu relevanciu a nemôže byť podkladom na vyslovenie záveru, že výpoveď svedka I. je nedôveryhodná, resp. že možno mať pochybnosti o jej dôveryhodnosti.

Prvostupňový súd výpoveď svedka Y. N. ako osoby, ktorá mala podľa hodnotenia súdu ako jediná priamo usvedčovať obžalovaného zo stíhaného skutku, vo svetle výpovedí najmä svedkyne Q. (zákazníčka pošty) a svedkyne O. (pracovníčky pošty), vyhodnotil ako absolútne nedôveryhodnú, účelovú a tendenčnú.

S poukazom na výšku, vzrast a celkový dojem páchatel'a, ktorého svedkyne Q. a O. popísali ako vyššieho a mohutnejšieho, výpoveď svedka N., ktorý nevedel uviesť svoju výšku, hoci aj samotná jeho bývalá družka mala o nej vedomosť a túto pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní bez zaváhania súdu uviedla, ako aj na to, že svedkyňa O. vypovedala, že napriek kukle videla v okolí úst a očí páchatel'a tmavšiu pokožku, typickú pre osoby rómskeho etnika, a na výpoveď svedkyne Q., ktorá vypovedala, že keď páchatel' odchádzal z pošty, ona sa pozerala cez okno a videla, ako páchatel' nasadol na ľavú stranu - buď na miesto šoféra alebo dozadu za šoféra, (v aute, keď sedíte, tak na ľavú stranu), čo potvrdil aj svedok N., keď uviedol, že šoféroval on a že obžalovaný sedel na mieste spolujazdca, ku ktorým skutočnostiam súd dodal, že obžalovaný je osobou menšej a chudšej postavy, útleho vzrastu a bledej farby pleti a že práve svedok N. má tmavší pigment a je mohutnejšieho vzrastu oproti obžalovanému, prvostupňový súd skonštatoval, že je vylúčené, aby páchatel'om bol práve obžalovaný.

V tejto súvislosti si dovoľujem uviesť, že obžalovaný B. X. nie je celkom bielej farby pleti. Vzhľadom na argumentáciu súdu ohľadne mohutnejšieho vzrastu páchatel'a žalovaného skutku uvádzam, že pokiaľ by páchatel' bol o toľko mohutnejšieho vzrastu, ťažko si možno predstaviť, že svedkyňa Q. ako osoba vyššieho veku, by v takej stresovej situácii dôrazne vystúpila voči páchatel'ovi práve tak, ako to urobila. Práve skutočnosť, že svedkyňa Q. ako osoba vyššieho veku voči páchatel'ovi verbálne vystúpila a že ho vyzvala, aby vypadol, nasvedčuje skutočnosti, že páchatel', hoci ho vnímala ako mohutnejšieho, až natoľko mohutný, aby voči nej vzbudil domnelý rešpekt, nebol.

Vo vzťahu k úvahe súdu o výške, vzraste a celkovom dojme páchatel'a tak, ako ho popísali svedkyne Q. a O., na základe ktorých výpovedí vylúčil súd obžalovaného B. X. ako páchatel'a skutku, poukazujem na skutočnosť, že vnímanie osoby páchatel'a skutku svedkyňami mohlo byť do značnej miery ovplyvnené ich strachom, resp. zľaknutím, ktoré pocity celkom isto sprevádzajú práve také stresové situácie, pri ktorých je bezprostredne ohrozený život a zdravie zúčastnených osôb tak, ako tomu bolo práve v nastolenom prípade lúpeže so zbraňou, ktorej boli obe svedkyne účastné.

B. v dôsledku uvedeného je pravdepodobné, že vnímanie osoby páchatel'a svedkyňami v niektorých poznatkoch k osobe (najmä v otázke výšky a vzrastu páchatel'a, ktorá je vždy len odhadom), bolo značne ovplyvnené prežitou udalosťou. Rozdiel niekoľko centimetrov v opise výšky páchatel'a poskytnutý svedkyňami nemožno považovať za rozhodujúci pre vylúčenie obžalovaného ako páchatel'a skutku.

Obžalovaný ku skutku na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 vypovedal, že v predmetnom období roku 2012 pracoval u otčima ako brigádnik, pričom žiadny dokument o tom, že tam pracuje nepodpisoval, iba tam prišiel a pracoval. Chodil tam na 8.00 hod. a pracoval až do 18.00 hod. v závislosti od toho, koľko bolo práce. Počas toho nemohol odísť, nakoľko tam musel pracovať. Obžalovaný uviedol, že museli rozoberať motory, čiže nemohol odísť hocikeď odísť, pričom cez obednú prestávku chodievali na obed domov k mame na adresu trvalého bydliska do Zlatých Klasov.

Výpoveď obžalovaného s poukazom na ostatné vo veci vykonané dôkazy hodnotím ako účelovú, učinenu v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti za skutok, ktorý mu je kladený za vinu. Tvrdenie obžalovaného, že sa v rozhodnom čase nachádzal u otčima na brigáde, kde pracoval od 8.00 h do 18.00 h, nemôže najmä s poukazom na výpoveď svedka N., ktorým je obžalovaný priamo usvedčovaný zo spáchania skutku, ako aj s poukazom na výpovede svedkov I., I. a K., ktoré nepriamo usvedčujú obžalovaného zo spáchania skutku a z výpovedí ktorých zhodne vyplýva, že v rozhodnom čase videli obžalovaného X. na úplne inom mieste ako uviedol obžalovaný, a to na dvore u N., obstať. Skutočnosti prezentované obžalovaným priamo vyvracajú výpovede minimálne ďalších štyroch svedkov, ktoré v podstatných skutočnostiach vzájomne korešpondujú, na seba nadväzujú a vzájomne sa dopĺňajú.

Poukazujem na skutočnosť, že súd sa v súvislosti s obsahom výpovede obžalovaného nezaoberal jeho pohnútkou vedúcou ho k učeniu jeho výpovede, ktorá evidentne nezodpovedá skutočnosti. Z výpovedí viacerých svedkov totiž vyplýva, že obžalovaný bol v inkriminovaný deň, o ktorom tvrdí, že celý deň pracoval u otčima a bol u matky na obede, pričom nikde inde nebol, videný minimálne na dvore svedka

N.. Obžalovaný o výkone prác navyše nedisponuje žiadnou zmluvou, či dokumentom, ani potvrdením o tom, že bol zamestnaný a že bol v inkriminovanom čase na mieste výkonu práce.

V tejto súvislosti v nadväznosti na rozhodnutie prvostupňového súdu nie je zrejmé, z akého dôvodu by obžalovaný v prípade, že by skutočne nebol účastný žalovaného skutku, vypovedal nepravdivo v tom smere, že bol počas celého inkriminovaného dňa v práci. Zastávam názor, že v prípade jeho absolútnej neúčasti na žalovanom skutku, by nebol daný dôvod poskytovať orgánom činným v trestnom konaní a súdu nepravdivé informácie týkajúce sa jeho pohybu počas inkriminovaného dňa. Pravdivosť jeho výpovede v tomto smere totiž spochybnili štyria svedkovia, ktorých výpovede vzájomne korešpondujú a vzájomne sa dopĺňajú.

V rámci dokazovania neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že výpovede uvedených štyroch svedkov boli výsledkom akéhosi dohodnutého koordinovaného postupu, resp. že by tento bol organizovaný práve svedkom N.. Vykonaným dokazovaním rovnako neboli zistené žiadne také skutočnosti, ktoré by svedka N. viedli a primáli k tomu, aby obžalovanému B. X. akýmkoľvek spôsobom priťažil, resp. mu svojou výpoveďou uškodil.

Vzhľadom na skutočnosť, že prvostupňový súd dôkazy vykonané výsluchmi svedkov N., K., X. I. a I. vyhodnotil ako nedôveryhodné a prihliadal tak len na výpovede svedkov Q. a O., ktoré jednostranne vyhodnotil v prospech obžalovaného, nevysporiadal sa tak so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie. Pokiaľ by súd totiž hodnotil všetky dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a bral do úvahy aj dôkazy svedčiace v neprospech obžalovaného a všetky dôkazy vyhodnotil objektívne, nemohol by dospieť k záveru, že obžalovaný sa skutku popísaného v obžalobe nedopustil.

V dôsledku uvedených skutočností tak zastávam názor, že vykonaným rozsiahlym dokazovaním na hlavnom pojednávaní bolo preukázané, že obžalovaný B. X. sa skutku dopustil tak, ako je popísané v obžalobnom návrhu. Uvedenej skutočnosti nasvedčujú vykonané dôkazy, z ktorých niektoré priamo a niektoré nepriamo obžalovaného zo žalovaného skutku usvedčujú a vo svojom súhrne vytvárajú súvislú a logickú obsahovú líniu priebehu skutkového deja a spoľahlivú predstavu o priebehu skutku tak, ako vyplýva z podanej obžaloby a vo svojom súhrne svedčia o tom, že obžalovaný B. X. sa skutku, ktorý mu je kladený obžalobou za vinu, dopustil.

Vzhľadom k vyššie uvedeným z vykonaného dokazovania vyplývajúcim skutočnostiam tak navrhujem Krajskému súdu v Bratislave, aby rozsudok Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 1T/193/2015 zo dňa 15.2.2018 podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. c) Tr.por. zrušil a v zmysle § 322 ods. 1 Tr.por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.“

K podanému odvolaniu sa vyjadril obžalovaný B. X. jednak prostredníctvom obhajcu V.. F. J. písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 11.4.2018, jednak samotný obžalovaný písomným podaním doručeným na prvostupňový súd dňa 17.4.2018 s tým, že navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť. Poukázal, že okresný súd rozhodol na základe vykonaného dokazovania správne a v súlade so zákonom, v rozsudku dostatočne odôvodnil prečo a na základe akých dôkazov tak rozhodol. Čo sa týka výpovede korunného svedka Y. N., ktorá mala obžalovaného ako jediná priamo usvedčovať, tak táto bola nedôveryhodná a účelová. Osoby, ktoré boli so zamaskovaným páchatelom priamo v kontakte (svedkyňa Q., svedkyňa O.) ho aj napriek odstupe času popísali ako osobu vyššej a mohutnejšej postavy. V opise páchatela svedkyňa O. ešte pokračovala a uviedla, že aj napriek kukle videla, že páchatel má v okolí úst a očí tmavšiu pokožku, typickú pre osoby rómskeho etnika. Vzhľadom na tento popis a na skutočnosť, že práve svedok N. má tmavší pigment a je mohutného vzrastu, okresný súd vyhodnotil jeho výpoveď ako absolútne nedôveryhodnú, účelovú a tendenčnú a s týmto záverom sa plne stotožňuje. K tvrdeniu odvolateľa, že obžalovaný nie je celkom bielej farby pleti, obžalovaný vo vyjadrení uviedol, že už viac biely nemôže byť.

Spis bol tunajšiemu súdu predložený na rozhodnutie o odvolaní dňa 20.4.2018.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátorka navrhla napadnutý rozsudok zrušiť v celom rozsahu a vec vrátiť okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie. Uviedla, že je pravdou, že v danej veci bol vykonaný len jeden priamy dôkaz, avšak zároveň celá séria nepriamych dôkazov, ktoré

v súhrne preukazujú vinu obžalovaného zo žalovanej trestnej činnosti a poukázala pritom na podrobné a rozsiahle odôvodnenie odvolania okresnej prokuratúry.

Obhajkyňa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu navrhla odvolanie okresnej prokuratúry zamietnuť s tým, že je toho názoru, že na základe rozsiahleho dokazovania pred okresným súdom nemožno konštatovať, že žalovaný skutok spáchal obžalovaný B. X.. Dala do pozornosti, že tak v obžalobe, ako aj v rozsudku, je uvedené, že tento trestný čin mal byť spáchaný spolupáchatelstvom, pričom obžalovanou bola len jedna osoba.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súhlasí s tým, čo uviedla obhajkyňa a navrhol odvolanie prokuratúry zamietnuť.

Podľa čl. 50 ods. 2 Ústavy SR každý, proti komu sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu (obdobne podľa čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd).

Podľa čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zo dňa 4.11.1950 každý, kto je obvinený z trestného činu, sa považuje za nevinného, dokiaľ jeho vina nebola preukázaná zákonným spôsobom.

Podľa § 2 ods. 4 Tr.por. každý, proti ktorému sa vedie trestné konanie, považuje sa za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.

Podľa § 285 písm. c) Tr.por súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 317 ods. 1 Tr.por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaniu vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Tr.por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Odvolací súd na základe podaného odvolania prioritne posudzoval, či nie sú splnené podmienky pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr.por. alebo pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr.por. Keďže skutočnosti pre také rozhodnutie nezistil, podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému bolo podané odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, by odvolací súd prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

Zo spisového materiálu a z vyjadrení strán na verejnom zasadnutí konanom na odvolacom súde vyplýva, že oslobodzujúci rozsudok prvostupňového súdu bol napadnutý odvolaním prokurátora, čím odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť rozsudku v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Odvolací súd pritom zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

Zo spisu vyplýva, že obžaloba bola na B. X. podaná Okresnou prokuratúrou Bratislava III č.k. 3Pv 438/13 /1103-35 dňa 3.8.2015 pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr.zák. na skutkovom základe v nej uvedenom, pričom trestná vec bola prijatá na Okresnom súde Bratislava III pod sp.zn. 1T/193/2015.

Prvýkrát bolo o obžalobe rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava III sp.zn. 1T/193/2015 zo dňa 6.4.2016, ktorým bol obžalovaný B. X. uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr.zák. na skutkovom základe, že obžalovaný v presne nezistenom čase okolo 13.35 hod. približne do 14.00 hod. dňa 20.12.2012 v obci Kráľová pri Senci, vošiel do vnútra pobočky Slovenskej pošty a.s., oblečený v maskáčovom odeve s bledou kuklou na tvári, pristúpil k priehradke, namieril krátkou guľovou zbraňou striebornej farby na pracovníčku pošty Y. O., ktorú so slovami „toto je prepád, daj peniaze“ vyzval, aby mu vydala peniaze, na

čo pracovníčka pošty ušla do zázemia pošty zapnúť poplašné zariadenie, na čo po chvíli obžalovaný z priestoru pošty vybehol a nasadol do stojaceho osobného motorového vozidla zn. Škoda Octavia sedan bielej farby EČV: X vodičom ktorého bol Y. N., ktorému zakričal aby rýchlo odišiel preč, na čo Y. N. s autom z miesta rýchlo odišiel. Obžalovanému bol uložený podľa § 188 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm. h), písm. m) Tr.zák., § 38 ods. 2, ods. 4 Tr.zák., § 41 ods. 2 Tr.zák., § 42 ods. 1 Tr.zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr.zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom podľa § 42 ods. 2 Tr.zák. bol zrušený výrok o treste uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Dunajská Streda sp.zn. OT/41/2013 zo dňa 29.4.2013.

Uvedený rozsudok bol na základe odvolaní obžalovaného a prokurátora zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/61/2016 zo dňa 23.8.2016, z dôvodu § 321 ods. 1 písm. a) Tr.por. a vec bola podľa § 322 ods. 1 Tr.por. vrátená prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie, keďže vydaniu jeho rozhodnutia predchádzal nesprávny procesný postup pri vykonávaní dôkazov na hlavnom pojednávaní, pričom bolo prvostupňovému súdu uložené, aby vec prejednal opätovne na hlavnom pojednávaní od začiatku tak, aby sa vyvaroval v rozhodnutí uvádzaných pochybení pri vykonávaní dôkazov.

Odvolací súd zistil, že prvostupňový súd jeho zrušovacie rozhodnutie rešpektoval a dokazovanie vykonal v súlade s dotknutými ustanoveniami Trestného poriadku. Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.11.2017 po prednesení obžaloby prokurátorom, obžalovaný B. X. k obžalobe vyhlásil, že je nevinný a následne bol vypočutý. Potom boli vypočutí svedkovia W. B., X. X., Y. O., Q. K., Y. N., X. I. a W. I..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.2.2018 boli vypočutí svedkovia M. Q. a N. M..

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15.2.2018 boli prečítané listinné dôkazy, strany nemali návrhy na doplnenie dokazovania a po záverečných rečiach a poslednom slove bolo o obžalobe rozhodnuté spôsobom uvedeným na začiatku tohto odôvodnenia.

Ku konaniu na prvostupňovom súde odvolací súd uvádza, že obžalovanému, obhajcovi a poškodenému bola riadne doručená obžaloba a výzva na vykonanie dôkazov, pričom títo spolu s prokurátorom boli aj riadne predvolaní resp. upovedomení o termínoch konania hlavného pojednávania. Po vrátení veci na nové prejednanie a rozhodnutie na základe zrušujúceho uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 3To/61/2016 zo dňa 23.8.2016 bolo hlavné pojednávanie vykonané znova od začiatku a v zmysle príslušných ustanovení Trestného poriadku a prvostupňový súd v konaní a rozhodovaní rešpektoval zásadu náležitého zistenia skutkového stavu v zmysle § 2 ods. 10 Tr.por. a zásadu voľného hodnotenia dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého rozsudku stručným a zrozumiteľným spôsobom uviedol, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Odvolací súd po posúdení dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, napadnutého rozsudku prvostupňového súdu, podaného odvolania a vyjadrenia k nemu dospel k záveru, že napadnutý rozsudok bol vydaný v súlade so zákonom a je vecne správny, čo vyplýva z nasledujúcich skutočností.

Z obsahu vykonaných dôkazov je nepochybné, že sa stal prejednávaný skutok a že dňa 20.12.2012 v čase medzi 13.35 hod. a 14.00 hod. došlo k lúpežnému prepadu pobočky Slovenskej pošty a.s. v obci Kráľová pri Senci so strelnou zbraňou, čo vyplýva predovšetkým z výpovedí svedkýň Y. O. a M. Q.. Z vykonaných dôkazov však nie je možné ustáliť bez dôvodných pochybností jednoznačný záver, že osobou, ktorá tento prepad pobočky Slovenskej pošty a.s. vykonala, bol práve obžalovaný B. X.. V tomto smere prvostupňový súd v napadnutom rozsudku uviedol jasne, zrozumiteľne a dostatočne určito relevantné dôvody, ktoré ho viedli k takému záveru a odvolací súd sa s týmito dôvodmi a argumentmi uvedenými prvostupňovým súdom v odôvodnení napadnutého rozsudku v podstatnej miere stotožňuje, pričom zdôrazňuje z nich resp. modifikuje ich nasledujúcimi skutočnosťami.

Obžalovaný B. X. na hlavnom pojednávaní a rovnako tak v prípravnom konaní poprel spáchanie skutku.

Za priamych svedkov lúpežného prepadu pobočky pošty, ktorých vierohodnosť nie je dotknutá okolnosťami prípadu, je možné považovať iba svedkyne Y. O. a M. Q., ktoré boli prítomné v čase prepadu na pobočke pošty.

Svedkyňa Y. O. (pracovníčka pošty) uviedla, že páchateľ mal oblečenú kuklu na hlave a maskáčové oblečenie, v ruke mal strelnú zbraň striebornej farby, na pošte bola jedna zákazníčka (svedkyňa M. Q.), ktorá sa s páchateľom hádala, že mu nič nedá, na čo páchateľ z pošty ušiel a cez okno videla odchádzať Octáviu striebornej alebo bielej farby, páchateľ bol oblečený vo väčšej bunde, pôsobil mohutnejším vzrastom.

Svedkyňa O. sa na hlavnom pojednávaní nevedela vyjadriť k výške páchateľa, a preto bola za účelom odstránenia rozporov prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 20.12.2012, kedy uviedla, že páchateľ bol vysoký 175/180 cm s béžovou kuklou na hlave, bolo mu vidieť len oči a ústa, asi to bol L., videla tmavšiu pokožku v okolí úst a očí. K svojej prečítanej výpovedi svedkyňa na hlavnom pojednávaní uviedla, že sa zakladá na pravde a nemôže tvrdiť, že obžalovaný je páchateľom.

Svedkyňa M. Q. (bola na pošte ako zákazníčka) uviedla, že si balila veci na pošte, prišiel páchateľ a mieril so zbraňou na okienko, kde bola poštarica, ktorá sa zľakla a ušla. Svedkyňa začala na páchateľa kričať, aby odišiel, páchateľ mal zbraň, oblečené mal maskáčové nohavice a bundu a mal kuklu na hlave. Svedkyňa meria 171 cm a páchateľ sa jej zdal vyšší, on bol asi 1 a pol metra od nej. Keď začala na páchateľa kričať, tak odišiel, nasadol do bieleho auta, ktoré stálo pred poštou, myslí si, že na ľavú stranu, buď na miesto šófera alebo za šófera dozadu.

Z výpovedí týchto svedkýň je zrejmé, že ani jedna z nich nespoznala v páchateľovi prepadu pobočky pošty obžalovaného (na hlavnom pojednávaní ani v prípravnom konaní) a ani jedna z nich neopísala osobu, ktorá prepadla pobočku pošty tak, aby sa tento popis páchateľa zhodoval s obžalovaným B. X. a ich opis páchateľa zodpovedá skôr osobe svedka Y. N. (tmavší pigment pokožky, vyšší ako XXX cm, čo je výška svedkyne Q., resp. podľa svedkyne O. okolo 175-180 cm, mohutnejšieho vzrastu).

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 9.11.2017 vyplýva, že svedok N., ktorý nevedel uviesť svoju výšku, je minimálne o pol hlavy vyšší ako obžalovaný (č.l. 528), ktorý má merať 160-162 cm, svedkyňa Q. K. uviedla na hlavnom pojednávaní, že svedok N. meria 178-180 cm, postavou je mohutnejší, má väčšie brucho (č.l. 526).

Pokiaľ prokurátor v odvolaní poukazuje na ďalšie vykonané dôkazy, svedecké výpovede z toho pohľadu, že páchateľ mal mať oblečené maskáčové oblečenie, ktoré nosieval obžalovaný, a obžalovaný mal v daný deň byť u svedka Y. N. pred skutkom a po skutku, čo obžalovaný popiera, odvolací súd uvádza, že obžalovaný sa môže brániť akýmkoľvek spôsobom, dokonca vo výpovedi aj klamať (bez hrozby trestného postihnutia za krivú výpoveď) a tento nemusí dokazovať svoju nevinu. Prokurátorom uvádzané svedecké výpovede X. I., W. I. a Q. K. síce prvostupňový súd vyhodnotil za nedôveryhodné v snahe pomôcť svedkovi Y. N. bez toho, by uviedol relevantné skutočnosti pre také hodnotenie (okrem hodnotenia výpovede svedkyne Q. K.), avšak aj bez ohľadu na ich dôveryhodnosť resp. nedôveryhodnosť, tieto svedecké výpovede poukazujú na určité skutočnosti, avšak nie je z nich možné odvodiť základné skutkové okolnosti prejednávaneho skutku a títo svedkovia (ako aj svedok X. X., ktorého výpoveď je tiež uvádzaná v odvolaní) neuviedli relevantné skutočnosti k samotnému lúpežnému prepadnutiu pobočky pošty, resp. inak povedané - tieto svedecké výpovede nevyučujú inú verziu spáchaného skutku, ktorá je uvedená ďalej.

Pokiaľ odvolateľ poukazuje na výpoveď svedka Y. N., ktorý má ako priamy svedok preukazovať, že predmetnú pobočku pošty lúpežne prepadol práve obžalovaný, tak odvolací súd uvádza, že z výpovedí svedkýň O. a Q., resp. z ich opisu páchateľa vyplýva, že týmto by mohol byť skôr svedok Y. N., a nie obžalovaný B. X. (vzhľadom na svedkyňami opísanú páchateľovu výšku, vzrast, farbu pokožky). Svedok Y. N. teda mohol mať reálny záujem resp. motív na to, aby uvádzal nepravdivé skutočnosti o skutku práve z dôvodu, aby sa vyhol trestnej zodpovednosti za skutok. Zo spisu nevyplýva, že by svedok Y. N. skutok, napriek ním uvádzaným skutočnostiam o spáchaní skutku inou osobou, nahlásil na políciu, ale tento len na základe toho, že bol políciou stotožnený ako možný páchateľ skutku cez motorové vozidlo použité pri prepade, uviedol pri vyťažovaní políciou, že lúpežné prepadnutie nevykonal, ale bol to B. X..

Podľa odvolacieho súdu z uvedených skutočností vyplýva, že z vykonaného dokazovania nie je vylúčená taká verzia skutku, že osobou vo vnútri pobočky pošty bol Y. N. (ktorý mohol mať na sebe maskáčové oblečenie) a osobou čakajúcou v motorovom vozidle pred pobočkou pošty bol obžalovaný B. X., ktorý nemusel pred skutkom vedieť, že má ísť o lúpežné prepapnutie (o čom sa mohol obžalovaný dozvedieť až po vrátení sa Y. N. do vozidla) a vo vozidle čakal na N. v domnení, že tento išiel na pobočku pošty zameniť výherné žreby, čo N. mohol obžalovanému uviesť a nie je vylúčené, že práve z tohto dôvodu obžalovaný popiera od začiatku trestného stíhania, že bol s obžalovaným v daný deň, aby nebol spájaný s týmto lúpežným prepapdom pobočky pošty. Táto iná verzia skutku, ktorá z vykonaného dokazovania nie je vylúčená, pritom vnáša také dôvodné pochybnosti do prejednávanej veci, že nebolo možné z vykonaných dôkazov bez dôvodných pochybností prísť k záveru, že skutok spáchal obžalovaný, a teda že je osobou, ktorá lúpežne prepapla predmetnú pobočku pošty. Procesné strany v súdnom konaní nenavrhlí vykonanie žiadnych ďalších dôkazov, ktoré by túto možnú inú verziu skutku eliminovali takým spôsobom, aby bol zistený skutkový stav bez dôvodných pochybností.

Odvolací súd pripomína, že na mieste činu neboli v prípravnom konaní po skutku zistené upotrebitelné biologické, pachové, daktyloskopické či iné stopy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci a zisteniu páchatel'a skutku a taktiež po skutku nebola nájdená a zaistená strelná zbraň, ktorá mala byť použitá pri prepapde pobočky pošty.

Na uznanie viny obžalovaného zo spáchania určitého skutku sa podľa zásady náležiteho zistenia skutkového stavu veci vyžaduje, aby súd oprel svoje rozhodnutie ohľadom viny o jednoznačne zistené a bezpečne preukázané fakty, a nie iba o pravdepodobnosť. Tam, kde nie je možné bezpečne určiť, ktorý z možných variantov skutku zodpovedá skutočnosti, musí súd zvoliť tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia, resp. ak existujú rozpory alebo nedostatočné dôkazy na rozhodnutie o uznaní viny, musí tieto súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného v zmysle zásady in dubio pro reo (v pochybnostiach v prospech obžalovaného). Pre uznanie viny nemožno rozhodnutie zakladať na nejednoznačných záveroch, ktoré sú v rovine pravdepodobnosti. Obžalovanému musí byť vina preukázaná spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. V prípade existencie pochybností musí súd postupovať miernejšie (in dubio pro mitio), teda rozhodnúť v prospech obžalovaného (in dubio pro reo). Zo zásady in dubio pro reo tiež vyplýva, že ak zostanú dôvodné pochybnosti o skutkovej otázke, ktoré nemožno odstrániť vykonaním ďalších dostupných dôkazov, treba rozhodnúť v prospech obžalovaného. Zo zásady prezumpcie neviny ustanovenej v čl. 50 ods. 2 Ústavy SR, čl. 40 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vyplýva, že obžalovanému musí byť vina preukázaná bez akýchkoľvek pochybností a tento nie je povinný dokazovať žiadnu skutočnosť, hoci svedčiacu v jeho prospech. Prezumpcia neviny znamená, že nedokázaná vina má rovnaký dôsledok a význam ako dokázaná nevina, resp. že obžalovaný nemá povinnosť dokazovať svoju nevinu.

Odvolací súd po posúdení celej veci v zhode s napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu dospel k záveru, že vzhľadom na výsledky dokazovania nebolo bez dôvodných pochybností dokázané, že skutok spáchal obžalovaný, a preto prvostupňový súd v súlade so zákonom obžalovaného oslobodil spod obžaloby podľa § 285 písm. c) Tr.por.

K tým relevantným odvolacím námietkam, ku ktorým sa nevyjadril už vyššie a ktoré vyhodnotil za nedôvodné, odvolací súd uvádza nasledujúce skutočnosti.

Napadnutý rozsudok v spojení s týmto rozhodnutím odvolacieho súdu (prvostupňové a odvolacie konanie tvoria jeden celok) sa dostatočne, na základe starostlivého uváženia vysporiadal so všetkými relevantnými dôkazmi a okolnosťami podstatnými pre rozhodnutie v prejednávanej veci ako je to podrobne vyššie rozvedené, a teda dôkazy neboli vyhodnotené jednostranne v prospech obžalovaného, ako uvádzal odvolateľ.

Pokiaľ svedok Y. N. svojej družke, svedkyni Q. K., povedal, aby o niečom, čo videla, nevypovedala, nie je možné takú žiadosť vyhodnotiť inak, ako tak, že ide o ovplyvnenie výpovede inej osoby a každý iný výklad, o ktorý sa snažil aj odvolateľ v odvolaní, je neudržateľný a účelový.

Tvrdenie odvolateľa o tom, že obžalovaný B. X. nie je celkom bielej farby pleti, je len subjektívnym tvrdením, ktoré nebolo doložené žiadnym dôkazom. Odvolací súd pripomína, že opis fyzických vlastností

páchateľa svedkyňami O. a Q. z pohľadu porovnania obžalovaného a svedka N. sa netýkal iba farby pleti, ale aj ďalších skutočností.

Pokiaľ odvolateľ polemizuje s vyjadrením priamych svedkýň o tom, že páchatel prepadu bol mohutnejšej postavy, resp. s opísanou výškou páchatela, odvolací súd pripomína, že v podstate zhodne sa o páchatelových fyzických dispozíciách vyjadrili obe priame svedkyne lúpežného prepadu, pričom svedkyňa Q. uviedla, že stála od páchatela cca meter a pol a svedkyňa O. na hlavnom pojednávaní výslovne uviedla, že nemôže tvrdiť o obžalovanom, že je páchatelom lúpežného prepadu. Pritom svedkyňa Guldánová nie je žiadnou osobou vyššieho veku ako uvádza odvolateľ, keďže v čase skutku mala 48 rokov. Z týchto dôvodov v odvolaní bagatelizovaný rozdiel „niekoľkých centimetrov“ v opise výšky páchatela, resp. odhadu jeho vzrastu s poukázaním na traumu, ktorú mali prežiť svedkyne pri prepade, je podľa odvolacieho súdu nenáležitý, keď jedna svedkyňa opíše výšku páchatela 175-180 cm a druhá, že bol vyšší ako svedkyňa, ktorá meria 171 cm, pričom obžalovaný má podľa vykonaného dokazovania merať cca 160-162 cm a svedok Király cca 178-180 cm.

Ďalšie odvolacie námietky, ku ktorým sa odvolací výslovne nevyjadril v tomto rozhodnutí, boli odvolacím súdom, vzhľadom na skutočnosti rozvedené vyššie, vyhodnotené za irelevantné a nie je dôvod sa nimi bližšie zaoberať.

Na základe uvedeného odvolací súd vyhodnotil podané odvolanie ako nedôvodné a musel ho zamietnuť.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.